Nr. 11. Warszawa, dnia 22 Marca 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 3 mk. Prenumerata kwartalna 25 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 3 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

TREŚĆ:

Postanowienia ogólne.

148.

ODEZWA RZĄDU.

Polska wkracza z okresu walki o byt polityczny w okres wewnętrznej odbudowy swojego życia. Czekają nas ogromne zadania: podniesienie gospodarstwa rolnego i przemysłowego, walka z drożyzną i walka z epidemjami, budowa floty handlowej, dróg wodnych i komunikacji lądowej, budowa szkół i innych kulturalnych urządzeń. Nie pokryjemy tych wszystkich potrzeb zwyczajnym dochodem z podatków, ani nie uzyskamy pomocy obcej, zanim sami sobie pomagać nie zaczniemy. Zasoby pieniężne całej naszej ziemi, od wód Bałtyku po Tatry, od śląskich złóż węglowych po litewskie bory, muszą popłynąć szerokim strumieniem ku zadaniom, bez spełnienia których nie staniemy się nowoczesnem państwem.

Pożyczka wewnętrzna, do której podpisywania wzywa Rząd wszystkich mieszkańców Polski, nie jest dla nikogo ciężarem. Jest sposobnością korzystnego umieszczenia pieniędzy, jest hamulcem, który powstrzyma spadek waluty, tak dla wszystkich dotkliwy. Kto w niej umieści swoje zasoby, da dowód, że rozumie łączność interesu własnego z interesem powszechnym.

Państwo wywiąże się wtedy ze swych rozległych obowiązków, gdy wszyscy bez wyjątku w tej pożyczce wezmą udział, bez względu na to, do jakiej klasy należą, z jakiej dzielnicy pochodzą, jaką wiarę wyznają. Pomyślny wynik pożyczki jest zawisły nietylko od bogatych, albowiem i skromne oszczędności mogą się złożyć na miljardy.

Wszystkie narody składały ogromne sumy na pożyczki wojenne. Wiele pieniędzy wydobyli najeźdźcy z polskiej ziemi na cele nam wrogie. Dzisiaj społeczeństwo nie może odmówić Państwu Polskiemu tego, co potrzeba na jego odbudowę, na jego odrodzenie. Niechaj wyniki tej pożyczki będą wyznaniem wiary we własne siły wobec całego świata, który patrzy na początki naszego nowego życia państwowego; niechaj będą dowodem, że nie zmarnujemy wolności po tylu latach i tak wielkim trudem zdobytej.

Warszawa, dnia 17 marca 1920 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Organizacja władz.

149.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1920 r. w przedmiocie utworzenia przy Ministerstwie Skarbu Państwowego Urzędu eksportu drzewnego.

Art. 1.

Przy Ministerstwie Skarbu zostaje utworzony „Państwowy Urząd Eksportu Drzewa“.

Art. 2.

Działalność P. U. E. D. obejmuje cały obszar Państwa Polskiego i dotyczy przeznaczonego na eksport materjału drzewnego z lasów państwowych, komunalnych i prywatnych.

Rozciągnięcie działalności P. U. E. D. na ziemie wschodnie i południowo-wschodnie nastąpi po porozumieniu się z zarządami cywilnemi tych ziem.

Art. 3

Zadaniem Państwowego Urzędu Eksportu Drzewa jest:

1) Zbieranie danych, dotyczących materjału drzewnego, zdatnego do eksportu.

2) Rozpatrywanie przedkładanych przez powołane władze lub osoby prywatne projektów poręb do eksportu oraz kwalifikowanie drzewostanów leśnych, specjalnie nadających się do eksportu. Kwalifikowanie do eksportu drzewostanów rządowych wymaga zgody Ministerstwa Rolnictwa.

3) Użytkowanie dla celów eksportu urządzeń technicznych i komunikacyjnych, stanowiących własność państwową, oddanych na ten cel Urzędowi przez powołane Władze.

4) Zakup z wolnej ręki na rzecz Skarbu celem eksportu prywatnych terenów leśnych lub też gotowych materjałów drzewnych, wolnych od rekwizycji na cele odbudowy.

5) Zawieranie umów na eksploatacje i transport drzewa, oddanego do dyspozycji P. U. E. D.

6) Zawieranie pośrednio lub bezpośrednio umów sprzedaży na zagranicę materjałów drzewnych, będących własnością państwa i przeznaczonych do eksportu.

7) Udzielanie pomocy technicznej i ułatwienia w eksploatacji i przewozie przedsiębiorstwom leśnym, państwowym i prywatnym.

8) Wyjednywanie kredytów i finansowanie eksploatacji przeróbki i eksportu.

9) Wydawanie obowiązującej opinji w sprawie pozwoleń na eksport drzewa. Co do lasów rządowych konieczne jest w tej mierze uprzednie porozumienie z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 4.

Na czele P. U. E. D. stoi dyrektor, mianowany przez Ministra Skarbu, któremu bezpośrednio podlega.

Przy Państwowym Urzędzie Eksportu Drzewa czynna jest Rada, złożona z przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, b. Dzielnicy Pruskiej i Zarządu Ziem Wschodnich. Na Radzie przewodniczy dyrektor Urzędu Eksportu Drzewa.

Plan wewnętrznej organizacji i regulamin działalności P. U. E. D. i Rady, tudzież plan organizacji podległych urzędów technicznych zatwierdza Minister Skarbu.

Art. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych i Przemysłu i Handlu, Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej i Zarządowi Ziem Wschodnich.

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 55 z d. 8/III 1920 r.).

150.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

dotyczące kompetencji Sekcji Monopolowo-Akcyzowej (VI) Ministerstwa Skarbu, oraz Dyrekcji Generalnych Monopolu Tytoniowego, Spirytusowego, oraz Loterji Państwowej.

Generalne Dyrekcje Monopolu Tytoniowego, Loterji Państwowej, oraz Dyrekcja Monopolu Spirytusowego, jako urzędy o charakterze przemysłowo-handlowym mają pozostawioną w zakresie administracyjno-gospodarczym w granicach zatwierdzonego przezemnie zakresu działania — samodzielność.

W sprawach podlegających decyzji Ministra Skarbu a więc dotyczących:

Ustawodawstwa;

Ogólnej polityki finansowej;

Spraw natury politycznej;

Zażaleń i odwołań od orzeczeń Dyrekcji,

oraz administracji o ile przekraczają ich zakres działania lub są do mojej aprobaty zastrzeżone — Dyrekcje podlegają Sekcji Monopolowo-akcyzowej Ministerstwa Skarbu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 8 marca 1920 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Przepisy ogólne o monopolach państwowych.

151.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie rejestracji i kontroli fabryk maszyn do wyrobu gilz papierosowych na obszarze byłej okupacji niemieckiej.

Na podstawie § 14 rozp. gen.-gub. warszaw. z d. 16 lutego 1917 r. Nr. 271 (Dz. Rozp. Nr. 66) zarządza się, co następuje:

1) Każdy właściciel nowopowstającej lub już istniejącej na obszarze b. okupacji niemieckiej fabry-

ki maszyn do wyrobu gilz papierosowych, obowiązany jest zgłosić swą fabrykę przynależnemu „Kierownictwu okręgu kontrolnego Straży skarbowej“ ze wskazaniem dokładnego adresu fabryki i ilości posiadanych na składzie maszyn do wyrobu gilz. Zgłoszenie to, wniesione być ma, co do fabryk nowopowstających jeszcze przed ich uruchomieniem, zaś co do fabryk już istniejących, w terminie dni 14, licząc od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a to pisemnie w dwóch egzemplarzach, z których jeden zostanie właścicielowi fabryki po opatrzeniu potwierdzeniem odbioru zwrócony.

2) W ten sam sposób donieść ma fabrykant o wykończeniu każdej nowej maszyny do wyrobu gilz oraz o dniu nastąpić mającego regulowania (wypróbowania) tej maszyny. Regulowanie to winno się odbywać w obecności delegowanego przez Kierownictwo okręgu Kontrolnego funkcjonarjusza Straży Skarbowej, poczem wyrobione przy regulowaniu gilzy zostaną zniszczone, a maszyna wzięta zostanie pod urzędowe zamknięcie, na tak długo, dopóki nie zostanie sprzedana. Z czynności tych spisany będzie protokół, celem przedłożenia tegoż Kierownictwu okręgu kontrolnego.

3) W ten sam sposób (pisemnie w dwóch egzemplarzach) donieść ma fabryka o dokonanej sprzedaży każdej maszyny, ze wskazaniem numeru maszyny oraz nazwiska i dokładnego adresu nabywcy.

4) Wyrabiane we wzmiankowanych fabrykach maszyny winny być zaopatrzone, tak w firmę fabryki, jak również w kolejne numery.

5) W fabrykach tych, winny być prowadzone księgi przychodu i rozchodu maszyn, tak, by można każdej chwili wyprowadzić i sprawdzić zapas maszyn do wyrobu gilz.

6) Na podstawie zgłoszeń, o jakich mowa w punkcie 1-ym, sporządzi Kierownictwo okręgu kontrolnego wykaz fabrykantów maszyn do wyrobu gilz w dwóch egzemplarzach, z których jeden zachowa dla swego użytku, zaś drugi przedłoży Inspektoratowi, względnie (w Warszawie i Łodzi) Zarządowi Skarbowemu, a te sporządzą znów sumaryczne wykazy tych fabryk na obszarze swej działalności, również w dwóch egzemplarzach, z których jeden zachowają dla swego użytku, a drugi przedłożą Ministerstwu Skarbu, w terminie 6 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia. Wykazy te mają być uzupełnione w miarę zgłoszeń, o jakich mowa w ustępie 2 i 3 tego rozporządzenia.

7) Niestosowanie się do postanowień tego rozporządzenia karane będzie grzywną do wysokości 300 marek.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 21 z d. 11/III 1920 r., poz. 117).

152.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
w sprawie kompetencji Sekcji Monopolowo-Akcyzowej.

(Patrz wyżej, poz. 150).

Monopol Spirytusowy.

153.

OKÓLNIK L. 4041.
Do Delegacji Ministerstwa Skarbu i Zarządów Skarbowych.

Opis i sposób użycia aparatu destylacyjnego do oznaczenia zawartości alkoholu w płynach spirytusowych.

Moc spirytusu, czyli ilość zawartego w nim bezwodnego (absolutnego) alkoholu, określa się bezpośrednio spirytusomierzem na zasadzie oznaczenia ciężaru właściwego badanego płynu. Nie w każdym jednak płynie, zawierającym alkohol, można go bezpośrednio oznaczyć.

Płyny spirytusowe, jak piwo, miód, likiery, i t. p., zawierające prócz wody inne jeszcze cięższe od niej domieszki, mogą być na zawartość alkoholu badane tylko po uprzedniem oddestylowaniu, które uskutecznia się, za pomocą aparatu Sallerona.

Aparat ten składa się z metalowej kolbki destylacyjnej, którą ogrzewa się lampką spirytusową, oraz z połączonego z kolbką za pomocą rurki oziębiacza, który służy do skraplania pary, wywiązującej się przy destylacji. Rurka ta połączona jest szczelnie z kolbką i oziębiaczem przy pomocy śrub i odpowiednich pierścieni. W oziębiaczu znajduje się metalowa wężownica, która u góry łączy się z rurką od kolbki destylacyjnej, u dołu zaś z oziębiacza wystaje. Dla dopływu zimnej wody wewnątrz oziębiacza służy osobna rurka, która sięga prawie do dna tego naczynia. Ogrzana woda odpływa przez rurkę urządzoną w górnej części oziębiacza.

Sposób użycia aparatu jest następujący:

100 cm.³ badanego płynu nalewa się do kolbki destylacyjnej, dolewa się drugie tyle wody, łączy się kolbkę z oziębiaczem i ogrzewa małym płomieniem. Skoro zawartość kolbki dojdzie do wrzenia, przez dolną rurkę z oziębiacza zaczyna odpływać kroplami bezbarwny płyn, który należy starannie odbierać od kolby miarowej o pojemności 100 cm.³, przedtem starannie przepłukanej czystą wodą.

Destylacją należy tak kierować, aby unikać zbyt silnego wrzenia, gdyż przytem płyn mógłby być przerzucony do kolby odbierającej. Należy również doglądać, aby z biegiem destylacji woda w oziębiaczu nie zagrzewała się, t. j. aby stale był odpowiedni dopływ zimnej wody, szczególniej podczas pierwszej połowy destylacji. Gdy w kolbie nazbiera się ściśle 100 cm.³ oddestylowanego płynu, przerywa się destylację, zamyka się kolbę wprost przez przyciśnięcie wielkim palcem, lub też za pomocą korka, i miesza się dokładnie przez kilkakrotne silne skłócenie. Wreszcie wylewa się destylat do małego szklanego cylindra i oznacza się zawartość alkoholu za pomocą spirytusomierza, dołączonego do aparatu.

Znaleziona przy zastosowaniu tablic redukcyjnych (tab. I) rzeczywista moc spirytusu przedstawia bezpośrednio zawartość alkoholu w badanym płynie.

Warszawa, dn. 6 marca 1920 r.

Dyrektor:

(—) *A. Hyżycki.*

154.

OKÓLNIK L. 3808/20.

Do Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu.

Przesyłanie miesięcznych wykazów należnych opłat czynszowych, wpłaconych do Kas Skarbowych z lokali, pomieszczeń, a w poszczególnych wypadkach także wydzierżawionego inwentarza składów monopolu spirytusowego, przewidziane okólnikiem L. 5759/19 z dnia 28 czerwca 1919 r. (Dziennik Urzęd. 1920 Nr. 4) dotychczas nie jest stosowane przez niektóre Zarządy Skarbowe i Delegacje Ministerstwa Skarbu.

Nadmieniając, że ścisła kontrola tych opłat jest konieczną i że wszystkie instytucje tak państwowe, jak i prywatne (a więc zarządy wojskowe, sejmikowe, wiejskie, szpitale, szkoły, magazyny zbożowe), korzystające z pomieszczeń w rzeczonych zabudowaniach skarbowych są obowiązane do opłacania czynszów w wysokości określonej przez komisje szacunkowe, Dyrekcja Monopolu Spirytusowego poleca wymienione wykazy stale przedkładać przed 15 każdego miesiąca przyczem w wykazach tych, prócz opłat wniesionych do Kas Skarbowych, należy także wyszczególniać dłużników Skarbu, okres czasu nieopłaconego oraz wysokość zaległej opłaty.

Zarządy Skarbowe (Delegacje) prowadzą „Kontrolkę opłat czynszowych składów monopolu spirytusowego", w której powinny być odnotowane wszystkie instytucje i osoby korzystające z pomieszczeń lub inwentarzy skarbowych, wysokość należnej opłaty, wpływy zaległości oraz wszelkie zmiany zaszłe w składzie.

Warszawa, dn. 3 marca 1920 r.

Dyrektor:

(—) *A. Hyżycki.*

Przepisy celne.

155.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie uzupełnienia art. 6 rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1919 r.*) (Dz. Ust. Nr. 5 poz. 30) o postępowaniu z towarami przywożonemi z zagranicy kolejami żelaznemi.

Art. 6 rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 5 poz. 30) w sprawie postępowania z towarami przywożonemi z zagranicy kolejami żelaznemi uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„c) Postanowienia powyższe (p. a i b) nie dotyczą rządowych przesyłek liści tytoniowych lub wyrobów tytoniowych. O ile zaś chodzi o takie przesyłki prywatne, to kolej ma o nich zawiadomić Władze Skarbowe (w Małopolsce Dyrekcje okręgów skarbowych, w b. Kongresówce Delegacje Ministerstwa Skarbu, Izby skarbowe) celem dalszego zarządzenia".

Warszawa, dnia 18 lutego 1920 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z.

(—) *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

Minister Aprowizacji:

(—) *St. Śliwiński.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Dr. Bardel.*

Minister Kolei Żelaznych:

(—) *St. Bartel.*

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 5 z d. 10/II 1920 r., poz. 103.

156.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Skarbu w przedmiocie stosowania Taryfy Celnej Dz. Ust. Nr. 95/19 poz. 510 do zagranicznych wód mineralnych naturalnych.

W myśl Uwagi do poz. 32 Taryfy Celnej ustalam następujący wykaz wód mineralnych naturalnych, które opłacają ulgowe cło w ilości 5 mk., z dopłatą odpowiedniego agio, od 100 kg. łącznie z wagą naczyń:

Karlsbad, Marienbad, Kissingen, Apenta, Franz Joseph, Hunjady, Levico, Contrexeville, Vichy, Vittel.

Warszawa, dnia 7 marca 1920 r.

Minister Skarbu:

w. z. (—) *R. Rybarski.*

157.

OKÓLNIK L. 23930.

Do Urzędów Celnych na obszarze b. Królestwa Kongresowego, Dyrekcji Skarbu we Lwowie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

Przy wywozie lub przywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia Państwowej Komisji przywozu i wywozu, adnotacje wymagane w myśl § 14 p. a i b rozporządzenia wykonawczego do dekretu o wywozie i przywozie towarów z dn. 7 lutego 1919 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sk. z r. 1919 Nr. 25, Dzien. Ustaw Rz. P. z r. 1920 Nr. 5 poz. 27 „Monitor Polski" z r. 1920 Nr. 21) Urzędy Celne czynią niedbale, częstokroć nie zaopatrując je w podpisy osób, które dokonały odprawy celnej.

Wobec tego Departament Ceł podaje do wiadomości i zastosowania się, że wspomniane adnotacje winny zawierać datę odprawy celnej, rodzaj i ilość odprawionego towaru i podpis rewidenta; nadto obok każdej adnotacji należy przykładać stempel za pomocą pieczątki Urzędu Celnego. Departament Ceł poleca dokładne notowanie zwłaszcza przy częściowym wywozie towarów za jednem pozwoleniem.

Warszawa, dnia 11 marca 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:

w z.

(—) ***Hilchen.***

Pożyczki państwowe.

158.

USTAWA

z dnia 27 lutego 1920 roku

w przedmiocie wypuszczenia 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920.

Art. 1.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej 1920 r. z pięcioletnim od daty wypuszczenia terminem spłaty do wysokości trzech miljardów marek.

Art. 2.

Obligacje pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 są wypuszczane serjami po 20 miljonów marek każda w odcinkach, których wysokość ustali Minister Skarbu.

Art. 3.

Minister Skarbu ma prawo, poczynając od 1 maja 1922 r., przystąpić do przedterminowego (art. 1) wykupu obligacji pożyczki, całkowitego lub częściowego, serjami w drodze losowania z opłatą procentów do dnia, ustalonego dla wykupu.

Art. 4.

Procenty od pożyczki płatne są za każde półrocze zdołu, w dniach 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

Art. 5.

Po upływie terminu, ustalonego dla spłaty lub wykupu przedterminowego obligacji pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, mogą być te obligacje przedstawiane dodatkowo do spłaty w ciągu lat 30.

Kupony mogą być przedstawiane do spłaty w ciągu lat 5 od dnia ich płatności.

Obligacje i kupony, nie przedstawione do spłaty w powyższych terminach, stają się nieważne.

Art. 6.

Kupony od obligacji pięcioprocentowej krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wolne są od podatków od kapitałów i podatków rentowych i będą przyjmowane przy uiszczeniu podatków i opłat państwowych.

Art. 7.

Obligacje pięcioprocentowej pożyczki państwowej z r. 1920 mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne i mogą być używane dla lokacji kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jakoteż kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów oraz dla konwersji innych papierów publicznych.

Art. 8.

Pożyczka krótkoterminowa będzie przyjmowana al pari przy uiszczaniu zamierzonej pożyczki przymusowej rentowej.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszalek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 21 z d. 11/III 1920 r., poz. 115).

Sprawy walutowe.

159.

STAN EMISJI BILETÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Dnia 28 lutego 1920 r.

Otrzymano Marek Polskich emisji okupacyjnej . . .	Mk. 1.299.211.000,—
Otrzymano Marek Polskich emisji polskiej	„ 9.632.836.300,—
	Mk. 10.932.047.300,—
Spalono przed 11/XI 1918 r.	„ 4.176.000,—
Przeznaczono do spalenia . .	„ 77.898.000,—
Pozostałość w Centrali wynosi	„ 1.703.429.521,50
Pozostałość w Oddziałach wynosi	„ 960.642.081,50
	Mk. 2 746.145.603,—
W obiegu znajduje się . . .	„ 8.185.901.697,—
Dnia 11/XI 1918 r. obieg wynosił	„ 880.150.867,50
Od dnia przejęcia Kasy wypuszczono.	Mk. 7.305.750.829,50

Naczelny Dyrektor: (—) *Byrka.*
Za Głównego Skarbnika: (—) *Orczykowski.*

160.

STAN EMISJI BILETÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Dnia 10 Marca 1920 r.

Dnia 28-go lutego 1920 r. obieg wynosił	Mk. 8.185.901.697.—
Od dnia 29/II do 10/III b. r. wypuszczono	„ 623.222.600.—
Do dnia 10-go marca 1920 puszczono w obieg ogółem	Mk. 8.809.124.297.—

Naczelny Dyrektor:
(—) *Byrka.*

Główny Skarbnik:
(—) *Marjan Karpus.*

Przepisy o instytucjach bankowych.

161.

WYKAZ

nowopowstałych stowarzyszeń pożyczkowych, których statuty zostały zatwierdzone przez Ministra Skarbu na podstawie statutu wzorowego z r. 1917.

Nazwa i siedziba stowarzyszenia	Data zatwierdzenia statutu	Wysokość udziału	Wysokość odpowiedzialności członków
Stow. pożyczk. w Dzierżeninie, pow. Pułtuski	14/XI 1919 r.	mk. 100.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Dubiecznie, pow. Włodawski	14/XI 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Bank Rzemieślniczy, Stow. Spółdz. przy klubie rzemieślników żydów w Radomiu	16/XI 1919 r.	kor. 25.—	5-krotny kredyt
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Kondrajcu, pow. Sierpecki	18/XI 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Kicinie, pow. Ciechanowski	18/XI 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Paproci-Dużej, pow. Ostrowski	18/XI 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Wandzie-Bachusie, pow. Chełmski	15/XII 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Stow. pożyczk. „Bratnia Pomoc“ w Woli Kułkowej, pow. Kutnowski	15/XII 1919 r.	mk. 100.—	nieograniczona
Tow. pożyczk.-oszczędn. „Ogniwo“ w Kumowie, pow. Chełmski	23/XII 1919 r.	mk. 100.—	nieograniczona
Tow. pożyczk.-oszczędn. „Jedność“ w Sarnowie, pow. Będziński	23/XII 1919 r.	mk. 100.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Famułkach Królewskich, pow. Sochaczewski	31/XII 1919 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Krubiczewie, pow. Sochaczewski	21/I 1920 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Podolu Nowem, pow. Garwoliński	21/I 1920 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Tow. pożyczk.-oszczędn. w Stężycy, pow. Krasnostawski	21/I 1920 r.	kor. 100.—	nieograniczona
Stow. pożyczk. w Osieku nad Wisłą, pow. Lipnowski	31/I 1920 r.	mk. 25.—	nieograniczona
Stow. pożyczk. w Kolembrodach, pow. Radzyński	31/I 1920 r.	mk. 50.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Śladowie, pow. Sochaczewski	9/II 1920 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Ziemiańskie Stow. pożyczk.-oszczędn. w Zakrzewie, pow. Garwoliński	9/II 1920 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Kasa pożyczk.-oszczędn. rzemieślników żydów w Warszawie	9/II 1920 r.	mk. 100.—	2-krotny kredyt
Stow. pożyczk. pracowników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie	16/II 1920 r.	mk. 200.—	nieograniczona
Stow. pożyczk. w Okrzeji, pow. Łukowski	16/II 1920 r.	mk. 50.—	nieograniczona

Warszawa, dnia 24 lutego 1920 r.

Za Szefa Sekcji:
(—) *Kwieciński.*

Prawo ubezpieczeniowe.

162.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie zastępstwa niekoncesjonowanych zakładów ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 25 dekretu o organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Powołując się na rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 marca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 51) zarządzam, iż wszelkie zastępstwo niekoncesjonowanych w Polsce zakładów ubezpieczeniowych jest wzbronione i pośredniczenie w załatwianiu operacji ubezpieczeniowych w drodze korespondencji zakazane.

Art. 2.

W razie ujawnienia tego rodzaju tranzakcji, osoby, zajmujące się pośrednictwem lub w jakikolwiek-

bądź sposób współdziałające przeprowadzeniu tranzakcji, będą pociągnięte do odpowiedzialności karnej.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze dotyczy wszelkich działów ubezpieczeń, jako to życia, ognia, transportów etc.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(„Dz. Ustaw" Nr. 23 z dn. 17.III. 1920 r., poz. 131).

Przepisy o służbie państwowej.

163.

OKÓLNIK L. 20087/20.

Do wszystkich Delegacji Ministerstwa Skarbu i Zarządów Skarbowych w Łodzi i Warszawie.

Na podstawie Instrukcji w sprawie godzin urzędowych, uchwalonej przez Radę Ministrów w dn. 16 stycznia 1920 r. zarządza się co następuje:

1) Normalny czas pracy biurowej w biurach i urzędach skarbowych wynosić ma 7 godzin dziennie, a mianowicie od godziny 8 i pół rano go godz. 3 i pół po poł.

2) W niedziele i święta uroczyste niema urzędowania normalnego, lecz tylko dyżury od 11-ej do 2-ej.

3) Panowie Prezesi zaprowadzą w miarę rzeczywistej potrzeby w podwładnych sobie Urzędach zarówno w dni powszednie w godzinach poza urzędowych jak i w dnie świąteczne dyżury. Przytem należy rozdzielić obowiązek dyżuru na możliwie większą ilość urzędników, a w razie, jeżeli dyżur popołudniowy trwa dłużej jak 4 godziny, przyznać dyżurnemu urzędnikowi odpowiednią ulgę. O godzinach i podziale dyżurów, oraz o ulgach dla dyżurujących, mają prowadzić Naczelnicy Urzędów dokładną kontrolę.

4) Panowie Prezesi mogą według własnego uznania zezwolić na późniejsze rozpoczynanie pracy biurowej tym podwładnym urzędnikom, którzy pracują w godzinach popołudniowych poza normalnemi godzinami pracy, o czem należy prowadzić ewidencję. W powiatowych Kasach skarbowych należy tak podzielić dyżury, względnie przyznawać ewentualne ulgi, aby Kasy skarbowe były czynne najpóźniej o godzinie 9 rano.

5) Zarządzenie powyższe stosuje się także do personelu pomocniczego i kancelaryjnego, jako też do woźnych i gońców, z zastrzeżeniem, że czas służby woźnych i gońców może być o tyle przedłużony, aby woźnym dać możność do uporządkowania lokalów biurowych, a gońcom wykonanie pilnych doręczeń urzędowych.

6) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia otrzymania.

Warszawa, dnia 28 lutego 1920 r.

Szef Sekcji:

(—) *Dr. Wyszatycki.*

Przepisy emerytalne.

164.

USTAWA

z dnia 5 marca 1920 roku

w sprawie zmiany ustawy z dn. 31 lipca 1919 r.*) (Dz. Pr. Nr. 65 poz. 392), a także ustawy z dnia 8 stycznia 1920 r.) (Dz. Ust. Nr. 4 poz. 18) o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.**

Art. 1.

Artykul 2 ustawy z dnia 31 lipca 1919 roku (Dz. Pr. Nr. 65 poz. 392) otrzymuje brzmienie następujące.

Nadzwyczajny dodatek drożyźniany będzie wypłacany miesięcznie i wynosi od dotychczas pobieranych emerytur, pensji wdowich i sierocych, jakotez darów z łaski, bez dodatków drożyźnianych i kwartalnych:

a) dla emerytow, wdów i sierot z zaopatrzeniem, wymierzonem wedle ustaw austrjackich w rocznych kwotach:

do	400	kor. włącznie . . .	400%
„	600	„ „ . . .	200„
„	1000	„ „ . . .	150„
„	2000	„ „ . . .	100„
wyżej	2000	„ „ . . .	40„

b) dla emerytów, wdów i sierot z zaopatrzeniem, wymierzonem wedle ustaw rosyjskich w rocznych kwotach:

do	200	mar. włącznie . . .	500%
„	300	„ „ . . .	400„
„	600	„ „ . . .	300„
„	1000	„ „ . . .	200„
„	2000	„ „ . . .	140„
wyżej	2000	„ „ . . .	60„

Inne artykuły powołanej ustawy z dnia 31 lipca 1919 roku pozostają bez zmiany.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 roku i z dniem tym traci moc obowiązującą ustawa z dnia 8 stycznia 1920 roku (Dz. Ust. Nr. 4, poz. 18).

Art. 3.

Dodatki drożyźniane do emerytur winny być wypłacane jednocześnie z zasadniczemi poborami emerytalnemi, t. j. zgóry, zaczynając od dnia 2 każdego miesiąca za miesiąc bieżący.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu

(—) ***W. Grabski.***

(„Dz. Ustaw" Nr. 23 z dn. 17.III. 1920 r., poz. 127).

*) „Dz. Urz. Min. Skarbu" Nr. 23 z dn. 26.VIII 1919 r., poz. 328.

**) „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" Nr. 3 z dn. 24.I. 1920 r., poz. 50.

Sprawozdanie Akc. Tow. Warszawskiej Fabryki Perfum „Fryderyk Puls" w Warszawie.

Rachunek Strat i Zysków.

ROZCHÓD.		PRZYCHÓD.	
Ogólne koszty handlowe	Mk. 1,618,693.36	Pozostałość zysku z 1918 roku	Mk. 4,952.90
Składki i zapomogi	„ 5,281.40	Ogólny dochód	„ 2,089,558.95
Procenty	„ 864 —		
Straty na kursie i umorzone należności	„ 368,454.05		
Amortyzacje	„ 26,601.66		
Zysk	„ 74,617.38		
Razem	Mk. 2,094,511.85	Razem	Mk. 2,094,511.85

Bilans na dzień 1-go stycznia 1920 r.

AKTYWA.		PASYWA.		
Kasa	Mk. 69,524.48	Kapitały:		
Towary	„ 664,732.10	a) zakładowy	Mk. 1,296,000 —	
Dłużnicy	„ 223,383.73	b) zapasowy	„ 42,373.92	
Inwentarz	„ 15,800.—	c) Amortyzacyjny	„ 204,122.30	Mk. 1,542,496.22
Nieruchomości	„ 942,232.17	Wierzyciele		„ 500,689.44
Maszyny i utensylja	„ 202,130.56	Zysk		„ 74,617.38
Razem	Mk. 2,117,803.04	Zysk		Mk. 2,117,803.04

Stowarzyszenie Spożywcze „ŻERAŃ" w Żeraniu.

Bilans za rok 1919 (wrzesień, październik, listopad, grudzień).

Gotowizna w kasie	Mk. 616,65	Udziałowcy	Mk. 4625,—
Towary	„ 5343,06	Kapitał rezerwowy	„ 218,—
Ruchomości	„ 190,80	Różni	„ 500,—
Różni	„ 395,—	Czysty zysk	„ 1352,51
Rachunek przechodni	„ 150,—		
	Mk. 6695,51		Mk. 6695,51

Rachunek zysków i strat.

Koszty handlowe	Mk. 1700,65	Zysk brutto na towarach	Mk. 3074,36
Amortyzacja ruchomości	„ 21,20		
Czysty zysk	„ 1352,51		
	Mk. 3074,36		Mk. 3074,36

Stowarzyszenie „Jedność" w Pomiechówku gminy Pomiechowo pow. Warszawskiego

poczta twierdza Modlin.

Rachunek Strat i Zysków za 1919 rok.

Koszta handlowe	Mk. 8813 fen. 79	Nadwyżka brutto na towarach	Mk. 14860 fen. 03
Amortyzacja ruchomości	„ 38 „ 53	Inne dochody	„ 197 „ 07
Czysta nadwyżka	„ 6204 „ 78		
Ogółem	Mk. 15057 fen. 10	Ogółem	Mk. 15057 fen. 10

Bilans na dzień 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotówka	Mk. 1636 fen. 21	Udziały	Mk. 11092 fen. 94
Ruchomości	„ 178 „ 55	Kapitał zapasowy	„ 699 „ 85
Remanent towarów	„ 5251 „ 72	„ społeczny	„ 1410 „ 38
Dłużnicy	„ 566 „ 95	„ oświatowy	„ 100 „ 44
Udział w Związku	„ 683 „ 31	Pożyczki	„ 1729 „ —
Inne należności	„ 15456 „ 95	Kaucje	„ 512 „ 50
		Inne zobowiązania	„ 2023 „ 80
		Czysta nadwyżka	„ 6204 „ 78
Ogółem	Mk. 23773 fen. 69	Ogółem	Mk. 23773 fen. 69

Podział czystej nadwyżki.

Na fundusz zapasowy	Mk. 620 fen. 45
„ udziały 6%	„ 665 „ 50
„ dywidendę od zakupów 5%	„ 1250 „ —
„ fundusz społeczny	„ 668 „ 83
„ wynagrodzenia członkom zarządu	„ 1500 „ —
„ „ pracowników	„ 500 „ —
„ dom ludowy w Pomiechówku	„ 1000 „ —
Ogółem	Mk. 6204 fen. 78

Hambursko-Manheimskie Akc. Tow. Ubezpieczeń w Hamburgu.

Hamburg-Mannheimer Versicherungs-Aktien-Gesellschaft.

Bilans w dniu 31 grudnia 1918 r.

MAJĄTEK.	Marki i fen.	Marki i fen.
Zobowiązania akcjonarjuszy		2250000,—
Nieruchomości		1594000,—
Hipoteki		8717120,—
Papiery procentowe		8107665,70
Zaliczki i pożyczki na polisy		937580,—
Należności:		
w Bankach	90621,71	
w innych Tow. ubezpieczeniowych	780813,32	
w Urzędzie pocztowo-czekowym	7948,76	879383,79
Prolongowane premje		1141379,15
Zaległe procenty i komorne		222647,57
Saldo agentów		1682400,03
Gotowizna w kasie		2661,54
Urządzenie biurowe i druki		77315,93
Inne należności:		
Należności u innych Towarzystw	856337,07	
Pożyczki Instytucjom publicznym	4500000,—	
Różne należności	385541,52	5741878,59
Razem	—	31354032,30

ZOBOWIĄZANIA.	Marki i fen.	Marki i fen.
Kapitał akcyjny		3000000,—
Rezerwy prawem przepisane:		
W końcu roku ubiegłego	179585,76	
Przyrost w ciągu roku sprawozdawczego	13877,91	193463,97
Rezerwy:		
Ubezpieczeń kap. pośmiertnych	20245376,37	
Ubezpieczeń na życie	725907,08	
Innych ubezpieczeń	22537,02	20993820,47
Przeniesienie premji		835152,25
Rezerwy na straty bieżące		350528,35
Rezerwy zysków ubezpiecz.		499561,52
Inne rezerwy:		
Rezerwa ubezp. wojennych	94766,93	
„ na wznowienie ubezpieczeń	17500,—	
„ na niepodn. wykupy polis	2597,90	
„ kosztów administracji	524917,30	
Niepodniesione udziały w zyskach ubezpieczeniowych	19296,63	659078,76
Należności innych Tow. ubezpieczeniowych		13356,25
Inne zobowiązania:		
Rezerwy u reasekuratorów	849337,07	
Subskrypcje na poż. wojenne	2485244,50	
Przeniesienie procentów	20348,11	
Hipoteki na nieruchomości	800000,—	
Różne zobowiązania	456704,69	4611634,37
Przewyżka		197436,68
Razem		31354032,30

Rachunek zysków i strat za rok 1918.

DOCHODY.	Marki i fen.	Marki i fen.
Przeniesienie z roku poprzedniego:		
Przeniesienie przewyżki	31360,—	
Rezerwy	16598572,63	
Przeniesienie premji	380578,93	
Rezerwy na pokrycie strat bieżących	214761,75	
Rezerwy zysków ubezpieczonych	477414,23	
Przyrost z nadwyżki roku poprzedniego	163154,24	
Inne rezerwy	417653,47	18283495,25
Premje:		
z ubezpieczeń kapitałów pośmiertnych:		
a) zawartych bezpośrednio	9060531,84	
b) przejętych w reasekurację	142578,10	9203109,94
z ubezpieczeń na życie:		
a) zawartych bezpośrednio	86839,33	
b) przejętych w reasekurację	—	86839,33
z innych ubezpieczeń:		
a) zawartych bezpośrednio	16483,22	
b) przejętych w reasekurację	132,22	16615,44
Wpisowe i inne opłaty		61597,51
Dochody z kapitałów:		
Procenty	841106,04	
Komorne	39832,44	880938,48
Zyski z kapitałów:		
Zyski na kursie	5201,—	
Inne zyski	80602,58	85803,58
Wpływy od reasekuratorów		4888710,71
Inne dochody		849412,64
Razem		34356522,88

WYDATKI.	Marki i fen.	Marki i fen.
Wypłaty za szkody z lat poprzednich na rachunek własny		250378,24
Wypłaty za szkody w roku obrachunkowym na rachunek własny:		
z ubezpieczeń kapitałów pośmiertnych	1371815,79	
z ubezpieczeń na życie	61275,90	
z innych ubezpieczeń	1377,68	1434469,37
Odszkodowanie za ubezpieczenia, wzięte w reasekurację		128977,32
Wypłaty za wykupy		18267,20
Udział ubezpieczonych w zyskach		177657,13
Premje reasekuracyjne		4030362,66
Podatki i koszty administracji:		
Podatki	12938,92	
Koszty administracji	4081038,39	4093977,31
Odpisy		22258,94
Strata na kursie		73570,80
Rezerwy w końcu roku obrachunkowego		20993820,47
Przeniesienie premji w końcu roku obrachunkowego z ubezpieczeń bezpośrednich kapitałów pośmiertnych		835152,25
Rezerwa udziału w zyskach ubezpieczonych		499561,52
Inne rezerwy		598393,50
Inne wydatki		1002239,49
Przewyżka		197436,68
Razem		34356522,88

STAN RACHUNKÓW TOW. AKC. „WARSZAWSKI LOMBARD PRYWATNY“
29 lutego 1920 r.

STAN CZYNNY.	Marki	fen.	STAN BIERNY.	Marki	fen
Kasa i instytucje kredyt.	137256	42	Kapitał zakładowy	1080000	—
Zaliczenia	1568146	54	„ zapasowy	82000	—
Papiery publiczne i R. 5000 5% Asygn. Skarb. Polsk.	76146	44	Kasa Przezorności i Pomocy	43750	49
Wniosek członk. W. T. W. K.	6480	—	Różni wierzyciele	107692	25
Procent od pożyczek	13252	09	Zobowiązania wekslowe	465000	—
Koszty licytacyjne	1052	50	Dywidenda niepodniesiona	38869	20
Różni dłużnicy	4634	29	Fundusz do dysp. Og. Zebr.	65364	38
Zaległe procenty	5715	75			
Ruchomości	6	48			
Nowe arkusze kuponowe	2972	—			
Wydatki bieżące	67013	81			
	1882676	32		1882676	32

Sprawozdanie rachunkowe Sklepu Udziałowego w Krasnem
za czas od 1 marca 1919 r. do 31 grudnia 1919 r.

B I L A N S.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 8748,02	Udziałowcy	Mk. 14380,—
Ruchomości	„ 1266,—	Kapitał rezerwowy	„ 280,—
Towary	„ 23714,60	Wierzyciele	„ 15944,42
Dłużnicy odbiorcy	„ 2753,55	% wierzycieli	„ 801,—
		Czysty zysk	„ 5076,75
	Mk. 36482,17		Mk. 36482,17

Udziałowe Towarzystwo „Nadzieja“ w Miechowie.
Bilans na dzień 1 stycznia 1920 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Gotowizna w kasie	Rb. 2.227,81	Udziały	Rb. 9.299,18
Ruchomości	„ 767,93	Kapitał zapasowy	„ 3.278,54
Remanent towarów	„ 41.430,—	„ rezerwowy	„ 13.101,43
Dlużnicy (za towary)	„ 747,57	Różni	„ 10.004,41
Różni	„ 696,67	Czysty zysk	„ 10.186,42
Razem	Rb. 45.869,98	Razem	Rb. 45.869,98

Zarząd Akcyjnego Towarzystwa
Mirkowskiej Fabryki Papieru

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonarjuszów, że w dniu **9 kwietnia** r. b. o godz. 3-ej po-południu odbędzie się w biurze Zarządu przy ulicy Traugutta Nr. 5 Walne Nadzwyczajne Zebranie akcjonarjuszów. Porządek dzienny obejmuje wniosek Zarządu: o przewalutowaniu wartości nieruchomego majątku Towarzystwa i przelanie do kapitału zakładowego sum, pozostałych z przewalutowania.

Akcjonarjusze, życzący sobie wziąć udział w rzeczonem Zebraniu Nadzwyczajnem, zechcą, stosownie do § 56 ustawy i p. 4 § 1 przepisów o towarzystwach akcyjnych z dnia 24 grudnia 1901 r., przedstawić swoje akcje, lub odnośne kwity depozytowe, nie później, jak do dnia 2-go kwietnia r. b. w biurze Zarządu.

S p r o s t o w a n i e.

W Nr. 7 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ z d. 28 lutego 1920 r. w ogłoszeniu „Warszawskiego Akc. Tow. Pożyczkowego na zastaw ruchomości“ zakradł się po korekcie następujący błąd drukarski: zamiast nieprawidłowego adresu wyżej wspomnianego Towarzystwa „plac Krasińskich Nr. 2“ powinno być **„plac Warecki Nr. 2“**.

Za Redakcję odpowiedzialny: **Leonard Szarlitt.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 9112. 9. III. 20. 3000.